

Löpelden

Nr:3 1999

Interntidning för personalen i Brandkåren Attunda
Ansvarig utgivare: Lars-Erik Kroon

Löpelden rultar på i ullstrumporna och utkommer ånyo på utsatt tid. Detta nummer präglas kanske främst av avsked, Lunkan, Håkan, Folke och 503 men också av övningar. Vi har ju genomgått våra första gemensamma övningsdagar och det skulle vi väl kunna kalla för ett "major event" om det inte vore för att Löpelden faktiskt är en tidning på svenska med språkvårdarambitioner. Vidare så har våra nyanställda avslutat sin utbildning och placerats ut i respektive grupper. Ta väl hand om dem och ge dem den start ni själva skulle velat haft. Något som också är värt att nämna är att Löpeldsredaktionen i sin helhet numera återfinnes på station A 60 Järfälla där redaktören, efter förhandling, lyckats få en lucka på A deck, plats för scannern och semester.

Appropå semester. Attunda närmar sig årets största malpåse, semesterperioderna, med stormsteg. Löpelden vill ju inte vara sämre än någon annan och kommer fullständigt lysa med sin frånvaro i 3 månader. Dock tar jag fortfarande gärna emot insändare på alla tänkbara sätt. Jag har förstått att jag varit oklar vad avser sista inlämnings dag och har tänkt försöka bättra mig på den punkten.

Manusstopp för nästa tidning är 99- 09-30.

Då har förhoppningsvis björnen vaknat igen och underlag för ett nytt nummer skapats.

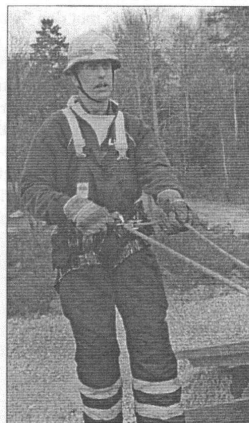
En synnerligen varm och rofylld sommat tillönskar jag eder !

Redaktör Kroon

Vill ni veta varför de sitter på utsidan ?
Se sidan 3

Som för att understryka att Löpelden börjar få snurr på skrivierna har de första dementierna inkommit till redaktionen. Givetvis kan inte dementierna publiceras i samma format som den ursprungliga, felaktiga texten, varför somliga läsare kanske får använda förstöringsglas. Jag vill dock starkt rekommendera att den läses, då den håller hög klass.
Se sidan 6.

Lars Wikström plöjer sin åker.
Men var är hästen ?

Vill ni veta vart den här klenoden tagit vägen ?
Se sidan 5

Redaktören har fått en ny Internetadress dit ni kan sända edra bidrag, sommar som vinter. Adressen lyder le.kroon@telia.com. Här kan ni alltid nå blaskan från era lap top datorer och mobil telefoner.

Väl mött Kroon

Lednings sidan är så fullmatad denna gång att texten blir mindre. Jag hoppas att ni läser den ändå!

Redaktör Kroon

Attunda 2000

Denna ledare är tänkt att vara mera personlig än det formella organisationsförslaget som nu är utskickat, för remiss, i organisationen. Ledaren bygger på det formella förslaget men viker ibland ut i mera personliga åsikter och ska därför ses som det. Jag kommer att fokusera på förutsättningarna för organisationen eftersom dessa principer, anser jag, är väldigt viktiga för framgången med Brandkåren Attunda.

Teorier om varför man organiserar en verksamhet

Att organisera en verksamhet innebär en strävan att göra något utifrån givna förutsättningar som av någon eller några uppfattas som "effektivt". Organiserade handlingar som innebär samarbete förutsätts ge upphov till bättre resultat än summan av individuella handlingar. Ett vanligt exempel, som ni säkert kan bättre än mig, är en förbundskapten i fotboll som inte tar ut de 11 individuellt skickligaste spelarna utan de 11 som tillsammans fungerar bäst som lag, där var och en av spelarna får lov att underkasta sig särskilda uppgifter för lagets bästa. Att organisera innebär således att välja ut medarbetare, att styra, leda och samordna medarbetare samt följa upp verksamheten för att kunna förändra och utveckla organisationen.

Varför Attunda 2000

När kommunsamordnarna startade sin verksamhet var tanken att den skulle vara tillfällig. Under tiden de verkade skulle organisationen utvecklas mot den "platta" organisationen. Att "platta ut" organisationen innebär att man reducerar antal mellanled vilket gör att bl. a informationen sprids snabbare. En nackdel är att kontrollspannet (läs uppföljning) antalet direkt underställda blir stort, ibland t.o.m. för stort, för en chef att ha överblick över. Eftersom uppföljning är den absolut viktigaste framgångsfaktorn i en organisation får inte antalet underställda bli för stort för en chef. Därför är det viktigt att organisera så att målen går lätt att följa upp. När vi nu tar nästa steg i organisationsutvecklingen är det kommunsamordnar tanken som är grunden i det nya förslaget. Skillnaden ligger i att kommunsamordnarna (ÖB) nu ska stötta skiften i sina uppgifter dygnet runt, inte bara under dagtid.

Förutsättningar för Attunda 2000

I förslaget anges ett antal förutsättningar för organisationen men vad menas egentligen med begreppen: målstyrd, flexibel, ansvarstagande, individrelaterad, ett nätverk, utvecklande och kreativ, dygnet runt organisation, följa "CW-ägg" principerna? Jag kommer här att försöka definiera förutsättningarna, var och en, för att därvid få en förståelse för vad som är viktigt för Brandkåren Attunda.

Målstyrd

En viktig förutsättning vid införande av målstyrning är att det finns en uppriktig strävan mot decentralisering och delegering av ansvar och befogenheter. Jag skulle vilja kalla detta *en styrfilosofi* som alla ska vara eniga om och inte ge upp vid motgångar. Spridning av ansvar och befogenheter kräver att formerna för styrning av verksamheten ändras. Istället för att styra med detaljregler måste ledningen styra genom att tydligt ange de mål som ska gälla och sedan överlåta till organisationen att komma med lösningarna. Målstyrning kräver också en bra uppföljning. Uppföljningen avsedd att ge svar på frågor om organisationen är på rätt väg, om tillgänglig resurser utnyttjats optimalt och om rätt strategi valts för att uppnå målsättningen.

Flexibel

Idag är samhället och förutsättningarna för en organisation i ständig omvandling. Detta innebär att målsättningen med verksamheten kan omprövas och förändras. En organisation måste vara därför vara av karaktären så flexibel att den enkelt kan anpassa till ändrade förutsättningar. Det ska också finnas, hos individen, en flexibilitet i arbetsuppgifterna, med andra ord se möjligheterna, inte bara problemen.

Ansvarstagande

En förutsättning för en "utplattad" organisation är att varje individ tar eget ansvar för att uppnå egna och organisationens mål (bör vara i samma riktning). Vår organisation måste ge dessa förutsättningar till individen för att den ska bli framgångsrik.

Individrelaterad

Med detta menas hur organisationen ska förhålla sig till individen. En medarbetare i Brandkåren Attunda ska vara och göras synlig och ses som en resurs. Detta innebär en helt ny syn på ledarskap och medarbetarskap. Ledningen ska kännetecknas av att man tror på individens förmåga och initiativkraft. Vilket innebär att medarbetaren tar ansvar för egen utveckling och uppgift om rätta förutsättningar ges.

Ett nätverk

För att organisationen ska vara effektiv i alla lägen förutsätts att nätverk och samarbete upprättas både internt och externt. Brandkåren ska samarbeta och knyta nätverk med de partners som gör produktionen billigare, effektivare och förbättrar kvalitén. Ett nätverksbyggande som måste utvecklas intern inom Brandkåren är samordningen mellan förebyggande och räddningstjänst. Ett annat externt nätverk som måste utvecklas ytterligare är samarbetet mellan våra angränsande brandförsvär.

Utvecklande och kreativ

En organisation eller en individ utan utveckling kommer att själv dö. Därför är det viktigt att Brandkåren Attunda har en organisation som hela tiden ger medarbetarna en möjlighet att utvecklas. Utvecklingsplanerna ger en inriktning på den egna individens utveckling. En annan viktig del är att vi vågar ge varandra feedback, positiv och negativ. Det ska också finnas en tillåtelse att göra fel. Detta synsätt kommer att utveckla individerna och organisationen, vilket i sin tur kommer att ge kreativitet.

Dygnet runt organisation

Ett led i att samordna förebyggande och räddningstjänst var att ta bort avdelningsbegreppet. Nu går vi vidare och inför dygnet runt organisationen. Detta innebär att organisationen ska klara att arbeta med alla tre uppgifterna dygnet runt. Vi är alla anställda för att arbeta med/ eller stödja arbetet med dessa tre uppgifter.

CW-ägg principerna

Teorierna förklaras i bilaga till Attunda 2000, och utvecklas därför inte här. Idén med att använda dessa principer bygger på att organisationen ska se lika ut oavsett om det är en räddningstjänstinsats eller om det ska göras brandsyn/tillsyn på ett företag. Det vill säga samma organisationsprinciper ute som inne och dygnet runt.

Ovanstående förutsättningar är väldigt grundläggande för organisationskapandet. Det mesta går att förändra men ovanstående principer är och kommer att bli svårt att ändra på. Det är nu viktigt, om detta ska bli bra, att vi engagerar oss i skapandet av Attunda 2000 och det nya ledarskapet. Att vi alla är med är också det en förutsättning.

Christer Ångehov

Övningsfältsgurur Håkan Brantås eldar på i gasolrampen, klart grabbarna sitter ute och pustar.

Övningar på fältet

Så har samtliga grupper inom Attunda utfört en varsin varm rökövning. Jag själv kan kalla mig ganska så välövad eftersom jag fick förmånen att öva två dagar. En gång med Väsby och en gång med Järfälla.

Mina egna intryck är positiva. Allting verkade fungera som det var tänkt. Budskapet från instruktörerna (olika bägge gångerna) var det samma och det bidrar förhoppningsvis till att våra olika rutiner kommer närmare varandra. Fallskydds övningen var bra och likaså var materiele-

Att Anders Österberg var instruktör under övningsdagarna visste väl många, men vet alla att det är honom ni skall prata med om ni vill ha nytt larmställ ?

Rökdykningen finns det nog mer att orda om, för här skiljer sig våra rutiner ganska rejält från varandra. Det finns att läsa i de utvärderingar som jag fått ta del av i egenskap av chefsredaktör (o j vilken tjuvig titel).

Rökdykarledarens arbetssätt skiljer sig mycket mellan grupperna och stationerna. Allt från att ha masken hängande och bara uppehålla sig på baspunkten. Till att vara

len. Där ser jag inte några problem att skapa samma rutiner på varje station. Vad som däremot kan bli problem är våran egen vilja att använda den utrustning som finns. Vi måste nog hjälpas åt ganska rejält med att påminna och peppa varandra så att vi verkligen får på oss selen innan vi arbetar på tak. Det är nog ingen som tackar oss ifall vi ramlar ned och skadar exempelvis ett knä, och alla vet väl vilket utrymme det finns för långtidsskador i vårt yrke idag.

mycket aktiv, med mask på, och hjälpa till med slangdragning, brandgaskylning och säkra reträttväg. Här konstaterades att den aktiva rökdykarledaren hade bättre koll på sina rökdykare. Men samtliga rökdykarledare hade för dålig kontroll på brandgaserna. RDL måste bli bättre på att kyla brandgaserna för att kunna säkra rökdykarnas reträttväg.

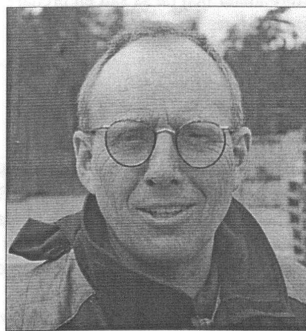
Rökdykarna är också för dåliga på att kyla brandgaserna. Det kan givetvis bero på containerns beskaffenhet, sprutar vi mycket vatten blir vi ju kokta men kommer alla ihåg varför vi kyler och penslar ?

Vad gäller sökning och sökningsteknik så konstateras det att vi har svårt

att utse referensrum. Vi har även svårt att göra ett förstasök där vi bara söker med ca. 80 % noggrannhet. Vi tenderar att bli omständliga redan från början och det gör givetvis att vi tappar fart. I genomsnitt tog det ca 30 minuter att släcka och söka av 100 kvadratmeter..... Även släcktekniken behöver

Per Gustavsson, serviceman under övningsdagarna.
Hur många pall brände vi av ?
-Ungefär 850 st. gick det åt för att hålla värmen ordentligt.

Okej Lars Kastlander. När kan vi se den fallskyddsutrustning vi övade med på samtliga våra bilar ?
-Så fort utvärderingen är klar och det bestäms vad vi skall ha så köper vi in det. Genast.

övas mer, kastlängd och strålbild.

I de utvärderingar som skiftet lämnade in till övningsledningen så erkänner de flesta att de känner sig ringrostiga. Man får en känsla av att man är bättre än man egentligen är. De flesta tyckte att vi borde öva mer rökdykning.

Över lag vill alla öva mer. Och vad är det egentligen som stoppar oss ? Med dagens målstyrning så har ju varje skift möjlighet att öva precis så

mycket som de anser att de hinner med. Kan vi bara hitta rätt balans mellan stations jobb, fys och övning så har vi kommit långt.

Redaktör Kroon

Sollentuna 990511

Varför tjänstledig ??????

Min uniformsjacka börjar bli sliten, ett tecken på att en förflyttning till annan organisation är nödvändig eller ny jacka i nuvarande organisation?

Kanske detta tecken ej var vägledande då Stockholms brandförsvaret undersökte om jag hade intresse för ett samordningsjobb på ledningsenheten. Frågan inkom för ca två månader sedan.

Befattningen kallas samordnare inom ledningsenheten och mina uppgifter är att samordna ledningsenheten och räddningstjänststavelningens verksamhet med externa samverkanspartners exempelvis stockholmspolisen, stockholm stad/kommun, landstinget, SL, evenemangsgrupper samt vara ledningsenhetens expert på funktion och teknik kring operativ ledning. Placeringen är på Johannes brandstation.

Efter ett lite betänketid och uppcheckning av personal och organisation inom ledningsenheten bestämde jag mej för att prova på lite nygamla arbetsuppgifter i en ny organisation. Arbetet startar den 17 maj (Norska nationaldagen!)

Tryggheten är ett godkännande från Attunda för en sex månaders tjänstledighet.

I mitt resonemang med mej själv inför ställningstagande om att byta arbetsplats, uppstår en klar bild av nyttighet att röra på sig. Man växer som människa och får andra värderingar utifrån andra erfarenheter och på så sätt en bredare bild av räddningstjänst i Sverige.

Grunden till den bredare bilden har jag trots allt fått från gamla Sollentuna/UpplandsVäsby brandförsvaret och sedermera från brandkåren Attunda, nu gäller det att bredda den ytterligare.

En annan bidragande orsak till mitt ställningstagande var att arbetsuppgifterna som erbjudits mej verkar utvecklande och intressanta. Dessa uppgifter återfinns sällan i en samlad form hos mindre organisationer utan ligger utspridda på flera befattningshavare. Uppgifterna blir mera renodlade, vilket känns bra.

Till er som undrar om jag flyr Attunda vill jag här demotera alla sådana rykten. Trivs mycket bra i en organisation där förändringar tillhör vardagen och där inriktningen är mot en ihopkoppling av förebyggande och operativ räddningstjänst. Men även mot en inriktning där vi syns mer i samhället innan något allvarligt händer. Jag vet att Stockholms brandförsvaret har den inriktningen precis som Brandkåren Attunda.

Anledningen till byte av arbetsplats är dom intresserade arbetsuppgifterna samt min girighet att prova på nya saker. Till er som vill göra en förflyttning i livet, tag chansen om den kommer.

Detta var lite kortfattat men jag hoppas att kontakterna mellan mej och Attundas medarbetare skall fortsätta som tidigare.

Därför får ni här mina nya telefonnummer fr.o.m 17 maj.

08-454 87 27. Mobiltelefon 070-764 87 27

På återhörande / Lunkan

Kort men intensivt

Konsult - vad är det ?

Det har inte jag heller 100 % koll på så jag har bestämt mig för att prova. Brandkåren Attunda får vika till förmån för Brandkonsulten Kjell Fallkvist AB. Med andra ord, jag skall bli konsult på heltid. Jag börjar mitt nya jobb den 2 augusti. Skall ha lite semester så jag försvinner från Attunda i början av juli.

Året inom Attunda har varit intensivt, mycket att lära och mer att göra. Trots att man emellanåt har haft känslan av att ha varit "på mellis" (Göteborgsuttryck när man befinner sig mellan bil och brasa och inte vet vart man vill eller ska) så kan jag med en blick i backspegeln bara konstatera att jag haft en bra tid här. Vem vet, ni kanske får dras med mig igen (notera Anders Österberg !). Är bara tjänstledig till att börja med.

Om inte annat, ha 'det och en trevlig sommar på er.

Folke Andersson

Tjänstledigt

Som de flesta säkert redan vet så har Håkan Brantås också begärt tjänstledigt i höst. Med anledning av den korta pressläggningstiden och en fulltecknad almanacka så har uppdraget att skriva om detta gått till redaktören själv.

Över telefon har jag lyckats locka följande ur Håkan:

När: Den 1 augusti

Till: Räddningsskolan i Rosersberg. Där skall jag jobba på marknadsavdelningen med att sälja utbildningar till kommuner och företag inom främst kem och miljö. Det skall jag göra 80 % av tiden. Resterande 20 % blir projektarbete för Räddningsverket i Karlstad.

Varför: Håller Verket vad de lovat så blir det både kompetenshöjande och utvecklande. Jag har haft nuvarande arbete sedan 1990 och sedan Attunda bildades har det blivit mest administration för att få övningsverksamheten att fungera. Över huvud taget känns det som att börja om och därför känns det extra motiverande att byta arbete.

Trevlig sommar och vi syns

Håkan Brantås

Bålsta 990511

Vänortssamarbete. Köp av gamla 503.

Undertecknad är sedan sju år tillbaka engagerad i vänortssamarbete mellan kommunerna Håbo och estniska kommunen Paide. Begränsande området är räddningstjänst.

Hjälpen omfattar också räddningstjänst i Järvama län där Paide är huvudorten och blivit ett centrum för utveckling av räddningstjänsten.

Och anledningen till mitt engagemang är teknisk och taktisk hjälp åt Håbo Räddningstjänst.

Vänortshjälp idag bygger på begärd hjälp från estländarna inte på överskick av allt möjligt som vi tror dom behöver för att bedriva verksamhet. Detta finns reglerat i ett vänortsavtal påskrivet av respektive regeringar.

Från Håbos vänort Paide i Estland har förfrågan kommit ett flertal gånger under dessa sju år verksamhet varit igång. Bland hjälp som kan nämnas är larmkläder och utlarmningsutrustning för Järvama län.

Under februari inkom ett önskemål om brandfordon och släckutrustning samt larmkläder från Estland, anledningen var att deras motsvarighet till svenska räddningsverket ålagt Paide att öppna en ny brandstation.

Jag gav estländarna möjligheten att ge anbud på gamla 503 VolvoN7. Dom insände ett bud på 15.000:- vilket var enda budet. Bilen överkördes till Håbo räddningstjänst där övrig utrustning packades under helgen 8-10 maj. Värdefull hjälp med utrustning har erhållits från Brandkåren Attunda i form av larmkläder, elverk, fläktar, räddningsplanka m.m

Stockholms brandförsvaret har levererat larmkläder, stövlar och överlevnadsdräkter.

Brandförsvaret i Enköping har hjälp till med personsökare och radioapparater.

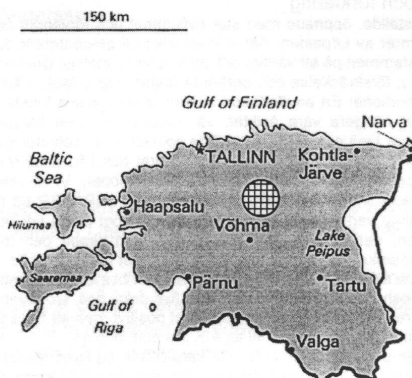
Från privata firmor har hjälp erhållits i form av radioapparater, personsökare och test av kommunikationsutrustning.

Allt överskeppades måndagen 17/5 till Tallin, vi alla får hoppas att utrustningen kommer till stor nytta för räddningstjänsten i Estland.

PS. Dom har ett mål att gamla 503 skall vara uppstudad och klar till deras 100 årsjubileum som inträder om en månad. Bildbevis skall översändas till oss.

Kent "Lunkan" Lundqvist

KARTA ÖVER JÄRVAMA LÄN

De nya har kapat åt sig en hel sida, bra jobbat !

Inslag från nyrekryteringsutbildningen

Nu är det dags att avsluta vår två månader långa utbildning och det har varit, för de flesta av oss, mycket nytt och spännande, komprimerat på en kort tid. Vi har hunnit gå igenom lite om mycket och i vissa fall mycket om lite.

Det började lite avvaktande med ett tidigt möte på Sollentuna station, där vi fick ett brev instuckat i näven med några diffusa instruktioner om att vi skulle ta oss med buss till en ny samlingsplats vid Breddens gym. Där fick vi ikläda oss några avlagda kläder. När en brandman gör sig av med sina träningskläder är de inte i bästa skick och inte allt för moderna kan jag tala om.

Sen var det uppsittning för ett spinningpass i otan. Vi fick rätt bra fart i benen innan vi fick ännu ett diffust brev med nya vaga instruktioner om att vi skulle ta oss till en hästgård ute i den öde vildmarken, i närheten av där Tony bor. Här fick vi prova på en ridtur till allas stora förtjusning. Vissa föll ju in i det rätt snabbt, men de flesta såg ju inte för granna ut. Flera i gänget såg ut som om de var fastspända i en scoopbår, inte så avslappnat med andra ord. Återigen fick vi ta bussen längre ut i vildmarken där vi skulle bära några lådor med mat i och vissa av storstadsbarnen såg förvirrade ut eftersom de inte kunde se någonting asfalterad väg och känna avgaslukt. Väl framme i ett vindskydd fick vi för första gången träffa Tony (vår mentor och beskyddare), Håkan (den allsmåttige rektorn för utbildningen) och Bosse (som har smugit sig fram då och då för att visa vägen). En trevlig start för de viltsna själarna med andra ord. Det är väl ingen ide att gå in djupare på vad vi har lärt oss under dessa veckor eftersom läsarna av detta re-

Så här glada kan ett gäng nyexade grabbar se ut. De är: (utan inbördes ordning) Snökillingen, Kalven, Aspiranten, Kycklingen, Lärningen, Färskingen, Nybörjaren, Novisen.

dan är väl insatta i det vi har gått igenom men lite kan vi berätta.

Efter första veckans presentation av personal, stationer och deras närområden fick vi träffa våra medstudenter, Täbykillarna. Fyra mer eller mindre hårda grabbar som har haft oturen att inte ingå i Attundas brandförsvaret. Dessa grabbar skulle följa oss under resten av utbildningen för att se och lära.

Vi har haft vissa av våra utbildningsdagar förlagda i Vallentuna och Täby så vi har fått prova på deras rökövningshus också, men de håller givetvis inte samma klass som Attundas anläggning.

Avslutningsdagarna tillbringade vi på Järfälla övningsområde där larmen avlöste varandra i tät följd och vi

hade möjlighet att gå igenom mycket av det vi har lärt oss, med skiftande resultat. Första dagen hade vi bilbrand, källarbrand, olycka på tak, drunkningstillbud, brand i garage med flera skadade och rädda katt i träd. Vi är inga fullfjädrade brandmän än, men det kommer nog att lösa sig så småningom när vi kommer ut på skiften och får bli ledsagade av de ärrade veteranterna.

På fredagen den 21:e kommer vår "muckarresa" att äga rum på båten till Åland. En 24 timmars kryssning som vi redan

har hört många skrönor om, och förhoppningsvis kommer det att skapas några odödliga historier på denna tur också. I skrivande stund har resan inte ägt rum och jag kan därför inte återge några sådana än. Det är självklart en besvikelse men jag tror nog att det sprider sig rätt fort på stationerna så småningom om det finns något att berätta.

Nu ser vi fram emot att få prova på det riktiga brandmanslivet och hoppas att ni tycker att det ska bli roligt som vi, med lite färskingar bland er.

Vi syns och hörs. De 8 (Genom Mats Persson)

Dementi och förklaring

Vi, de nyanställda, öppnade med stor nyfikenhet och förväntan det senaste numret av Löpelden, där vi hoppades bli presenterade för den gamla stammen på ett värdigt och tillfredsställande vis. Döm om vår förvåning, förskräckelse och oerhörda ångest när vi lade märke till vilka proportioner Ert användande av den "journalistiska friheten" tagit sig. Att redigera våra åsikter, vår historia och den tidigare karriär som har tagit oss till den upphöjda position vi nu befinner oss på är för oss djupt kränkande. Det var felciterat och i flera fall rent påhittad information som framställdes i presentationen. Vi vill med denna skrivelse å det bestämdaste protestera och KRÄVER att Ni med omedelbar verkan (i nästa nummer av den högt ärade tidskriften Löpelden) dementerar och tillrättalägger den skada och förnedring Ni åsamkat oss genom den oerhörda frihet Ni har tagit Er.

Mats Persson's förväntningar på yrket är enligt er bl a att "lära känna Stockholm och Stockholmare" efter sin flytt från goå Götaloborg. Detta är en ren och skär lögn. Han ser inget positivt med att flytta till denna av Gud fördömda stad, full av AIK:are som den är. I Peter Sarén's presentation kan man vagt utläsa att hans intresse är VM-spelare. På inget sätt framgår att han är stolt ägare till Sveriges, kanske Nordens, största samling av idolbilder på så gott som alla Sveriges deltagare i Världsmästerskapen i Curling från 1963 och framåt. Peter kallas för övrigt på grund av sin finska bakgrund och sitt temperament för "Kniven" av kurskamraterna.

I Robert "Junior" Nilsson's intresselista har det helt fallit bort att hans största intresse är pälsdjur och långa skogs promenader och att han har inte mindre än fyra brevvänner, som han regelbundet pennfajtas med, utspridda över hela vårt avlånga land.

På Carl Anderssons bakgrund framgår att han tillbringat 2,5 år på internatskola i Bryssel när det i själva verket var tre år på Munkkloster i Polen. Att han skulle springa ett antal "maror" varje år är också en lätt överdrift när det i själva verket handlar om Lady Lufsen och tjejmilen.

Thomas Sedvall, 91:an som han kallas, planerar att jobba hårt och pensionera sig vid 42 års ålder med en skön hög med pengar undanstoprade i madrassen.

I Henrik Harrlings intresssekolumn har det blivit alldeles på tok när hans största intresse tolkas som tjejen när det som i själva verket drar till sig hans uppmärksamhet är hennes 14-åriga lillasyster.

I Håkan Erikssons bakgrund framgår det inte riktigt att han arbetade heltid som diskplockare på den lokala pizzerian på Värmdö i fem år. Att Andres Ahlqvists största intresse Krogen hamnade inom parantes var för honom en stor besvikelse. "Detta är som att förneka mig själv" som han uttryckte sig efter att ha läst artikeln.

Vi hoppas med detta att alla missförstånd skall tillrättaläggas och att inget av detta skall upprepas. Vi har stort förtroende för chefredaktören och önskar ett fortsatt gott samarbete.

Tack för oss Kycklingarna!

Snart startar 1999 Stockholm World Police & Fire Games.

Nu har det börjat bli sommar på allvar, och därmed så närmar sig Stockholm World Police & Fire Games med stormsteg. Detta kan ju måhända berättiga till några rader på sportsidan i denna vår eminenta tidskrift. Spelen kommer att äga rum mellan den 16 och 24 juli, och man har förhoppningar om att få 8000 – 9000 deltagare. I dagsläget har över 7000 anmälningar kommit in.

I detta nu håller minst 32 (så många anmälningsbekräftelser har Håkan Bodmark, BAIF's kassör, fått in) av Attundas hjältar på med minutiösa förberedelser inför årets idrottsliga höjdpunkt. Det är nu vi ska få se resultaten efter år av järndisciplin och stenhård träning.

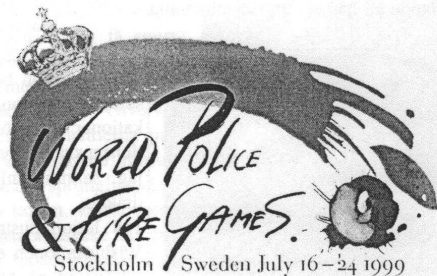
Det viktigaste är inte att delta, utan att vinna.....eller hur det nu var.

Utav de 32 Attunda atleterna ingår 17 man i Attundas innebandylag som leds av lagkapten Björn Sundin i Bro. Innebandygänget satsar stenhårt och seriöst med träning varje tisdagkväll mellan 21 och 22.30 i Bro sporthall. Dom har spelat en del träningsmatcher mot bl.a. Håbo Brandkår och nu senast Team Kodak, tyvärr en torskmatch. Men lagkapten Sundin hävdar vid en telefonintervju att laget håller på att spela ihop sig och att loret funkar bättre och bättre. Han uppmanar dessutom oss andra inom Brandkåren Attunda att sätta ihop ett sparringlag som kan ställa upp och ge killarna mer matchträning. Låter det intressant hör av er till Björn Sundin så blir han glad.

I laget finner vi dessutom Stefan Berglund, Lars Göran Nystedt, Esko Lauronen, Seppo Huhtala, Patrik Lundmark, Peter Sare'n, Mikael Lindgren, Andreas Forsberg, Tapani Røyttä, Michael Löfgren, Leif Hellblom, Jarmo Hokkanen, Lars Åke Buvall, Patrik Drage, Tony Arkenstrand, och slutligen coachen Glenn Persson.

Tyvärr har jag inte tillräckligt med uppgifter för att lämna en hundra procentig presentation av alla våra deltagare i Stockholm World Police & Fire Games, men här följer vad jag har att erbjuda idag:

Gren	Deltagare
Golf	Göran Göransson, Janne Bohlin, Björn Bohlin, Leif Lind, Peter Harling och Illka Tiainen.
Hockey	Rikard Björö och Kenneth Bergqvist.
Judo	Thomas Nyberg
Armbrötning	Thomas Nyberg
Tiokamp	Erik Spjut och Thomas Lindqvist.
800m löpning	Paul Kullman
Badminton	Paul Kullman
Mountainbike	Rikard Björö och Leif Sundström.
Orientering	Jerry Nyberg
Indoor Rowing	Sverker Lindström och Sten Andersson.
TCA	Tony Heerman
Triathlon	Hans L. Andersson
Motocross	Erik Spjut

Listan är som sagt inte helt komplett, och kanske inte ens helt felfri, jag ber er ha överseende med detta. Vi får väl passa på att önska Attundas hjältar lycka och välgång i den vilda jakten på VM guld, VM guld, VM guld.....

I nästa nummer kan vi förhoppningsvis läsa spännande reportage från tävlingarna och evenemangen runt omkring (OBS. detta är en liten fin uppmaning till Dig, ja just du, att hänga med, hålla ögonen öppna, plita ner dina observationer, ditt tyckande, dina tankar, och skicka in resultatet till redaktör'n).

Åt ordentligt med havregrynsgröt, var rädda om varandra och ha en trevlig sommar.

Erik Spjut

Om att härska till fem i tolv.

Fem i tolv i rubriken syftar på det faktum att jag närmar mig EOJ som vi säger på programmerings-språk = pension.

I förra numret av Löpelden såg det ut som när tidningar utsätts för bojkott. Stora tomma vita ytor.

För det mesta har jag varit lojal mot de chefer jag haft oavsett deras ställning, men den kalhuggna sidan 2 som jag talar om, fick bägaren att rinna över.

Troligen har kommunsamordnare Pinnen fått frågan om han som samordnar Väsby kommun och Väsby brandstation vill ta tillfället i akt och berätta om sitt värv – sprida lite ljus så att säga. Troligen har han också tackat JA när redaktören frågat.

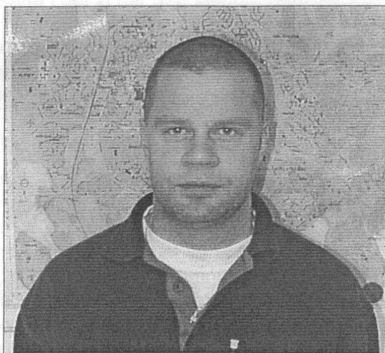
Så kommunsamordnare Pinnen upplyser Löpeldens läsare att han efter 20 år i skift ville prova på något annat. Som att vara ledig alla helger inklusive storhelger, och för att bringa ljus över vad han i övrigt gör, berättar han mål-lande att han ser en stor utmaning

och har intressanta arbetsuppgifter i rollen som kommunsamordnare. Jaha ja, då vet vi vad han tycker att vi bör känna till om hans jobb. Själv kan jag inte annat än tolka det som att det har vi inte med att göra. För det kan väl ändå inte vara så att han är utan arbetsuppgifter?

Eller vid närmare eftertanke – något spår efter sig har han definitivt inte lämnat så vitt jag kan se. Att Väsby's fyra skift startat projekt i olika former är inte ledningens förtjänst utan trots denna. Men visst, kul att han upplever, som han säger, ett stort engagemang och go. Så synd då, att inte är hans förtjänst utan enskilda medarbetare som tröttnat på det låga varvtalet.

Å andra sidan kan man ju säga att ju mindre ledningen för väsbystationen gör, desto mindre blir fel. Vilket med konsekvens ger: om man inte leder, så leder det heller inte till något fel.

Vänta nu! – Har vi kommit på något? ”Ju mindre...”. Tja det ser ut som en tanke... - Nä, det kan inte vara så enkelt. Eller?...
Bosse Biguet, 111, UV1.

5 frågor till Micke Madsen som nyss återvänt levande från ohyggliga uppdrag på brandskolan i Rosersberg.

1. Är vatten fortfarande ett släckmedel som används på skolorna ?
2. Hur mycket gick du upp i vikt ?
3. Hur känns det att vara tillbaka på jobbet ?
4. Lär man ut att söka efter referensrums principen ?
5. Testade ni någon ny materiel ?

Svaren kom mycket rapt över Lotus Notes.

1. Ja, de använder konstigt nog fortfarande vatten som släckmedel, men vi får väl ta fram något nytt nu. Det är ju snart 2000.
2. Med all god mat och service man fick på skolan borde man gått upp i vikt, men jag gick faktiskt ned 2 kg.
3. De sista veckorna på skolan blev ganska långdragna, det kändes som en lång transportsträcka. Så jag längtade faktiskt tillbaka till jobbet. Det är väldigt skönt och kul att vara tillbaka med nya och frächa ideer.
4. Ja, man lär ut referensrums principen.
5. Nej, det var dåligt med ny materiel, vi fick använda det gamla vanliga.

MVH Micke Madsen

Ronnie Ramberg, facklig företröendevald.

Klämdagar eller inte ?
-Årets och nästa års klämdagar är klara. Men sedan blir det omförhandlingar.

Den som bara letar efter fel hittar inget annat.

Om nu någon betvivlat att 142 Josefsson/Karlsson besitter de kvalifikationer som bör utmärka en funktionsansvarig inom beklädnad, kan jag, sanningsenligt återge följande dialog.

114 Lejon pustar ut i duschen på Väsbystationen efter väl genomförd rökövning på fältet. Beklädnadsansvarige 142 passerar och får syn på ett bandage på Lejons axel.

- Vad har hänt med din axel ?
- Jag brände mig i containern.
- Va ! Hur gick det med larmstället ?

Jag vill uppmana alla att ta en titt under fliken Allmän brandmaterieldiskussion på Lotus Notes. Där har ni möjlighet att påverka de nya bilarnas utseende och innehåll. Tycker ni till exempel att densotape och explosions-säkra handlampor är det bästa som hänt brandkåren skall ni tala om det omgående. Planerna på framtida utrustning är redan långt framskridna så kasta er in i diskussionen.

Kroon

Lars-Göran Carlsson "Juppe".

Är vi vaccinerade mot fallsjukan nu ?

-Alla har fått vaccinet men det återstår att se om några är resistent.